

for os var det afgørende, at vi netop fik et samspil mellem det private og det offentlige.

Idet det var ny lovgivning, var vi jo også bævdiste om, at der kunne være problemer, at der kunne være udfordringer forbundet med at praktisere den nye tankegang, og derfor blev det aftalt, at vi skulle evaluere præcis 2 år efter, dvs. på nuværende tidspunkt.

Jeg medgiver, at definitionen for, hvornår ordningen kunne træde i kraft, var stram, og derfor har virkeligheden også vist, at der har været for få, der har forsøgt.

Det, man skal bruge en evaluering til, er netop at fjerne nogle af de knopskud, der er, sådan at ordningen kan fungere bedre. Det er det, vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var langtfra, hvad jeg vil kalde et præcist svar, men vi får jo en chance en gang til.

Kan vi ikke bare konstatere, at det her har været en dundrende fiasko? Der er ikke sket noget, det har ikke virket – hvorefter man så siger, at nu vil man forlænge det.

Så spørger jeg ordføreren igen: Er det rimeligt, at en lille eller mellemstor virksomhed, som vil gå ind i et forskningsprojekt, nu får mulighed for at sige: Nå, men jeg vil så i øvrigt tage en del af mine lønudgifter i virksomheden og få offentlig finansiering til dem via et 150-procents-fradrag? Kan ordføreren ikke se, at der er tale om, at man virkelig åbner et skattehul af format her?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Der bliver overhovedet ikke åbnet noget skattehul, og jeg synes, det er grænsende til det trivielle, at man hver eneste gang, der behandles et lovforslag på skatteområdet, skal høre den samme kedelige melodi fra Socialdemokratiet: at der åbnes skattehuller. Upræcist – man kommer ikke nærmere ind på, hvor det er, andet end at man kaster udtrykket ud, at der er et hul i skattelovgivningen. Der er overhovedet ingen huller i forbindelse med det her forslag. Det er helt præcist. Man skal have godkendt de projekter, der er tale om.

Kl. 11.35

Nu flytter vi godkendelsesproceduren over til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling netop for, at det skal være en mere smidig proces, sådan at der er flere virksomheder, der vil gøre brug af denne her ordning.

Der er ikke noget hul i forhold til, at man nu også vil kunne få lønudgifterne med, fordi hele projektet som en del af ordningen, også hvad angår lønkronerne, selvfølgelig skal godkendes af videnskabsministeren.

En af grundene er jo også, at der er lagt en økonomisk ramme for det her projekt i og med, at der må bruges 166 mio. kr. årligt, et stort beløb, men det er klart, at for at man kan have kontrol med, hvordan pengene bruges, skal de konkrete projekter også godkendes. Det er det, der er lagt op til, og sådan var det også i de gamle regler.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu har jeg generelt store forventninger, når hr. Peter Christensen holder sine ordførerindlæg, og forventningerne blev ikke mindre, da Venstres ordfører startede med at sige, at nu var der gået en rum tid, siden forslaget blev vedtaget, og nu skulle man evaluere.

Jeg måtte bare lede forgæves efter evalueringen i hr. Peter Christensens indlæg og for den sags skyld også i hans svar på de spørgsmål, der er blevet stillet.

Så nu vil jeg godt spørge helt direkte: Hvad er Venstres og hr. Peter Christensens vurdering af den hidtidige ordning – har det været en succes, eller har det været en fiasko? Har det virket, eller har det ikke virket?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Da vi vedtog ordningen, stod det klart, at SF ikke kunne støtte tankegangen om at knytte privat og offentlig forskning sammen på den måde, vi gør med den her ordning. Derfor bliver jeg jo ikke forbavset over, at der er en, hvad kan man kalde det, fortsat negativ indgangsvinkel til den konkrete model.

Når vi har evalueret på ordningen, har det vist sig, at de kriterier, der har været for at kunne gøre brug af de ekstra fradrag, har været stramme, den administrative procedure har været for stram, og derfor har der været for få virksomheder, der har gjort brug af den.

Det er jo ikke ensbetydende med, at man så kaster ideen om at knytte privat og offentlig forskning sammen ud, fordi der har været for få konkrete virksomheder, der har brugt ordningen. I stedet vender vi det om og spørger: Jamen hvorfor har der ikke været flere, der har gjort brug af det? Jo, det er sådan set på nogle stræk-